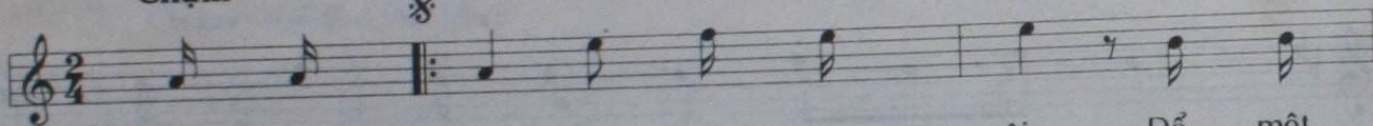

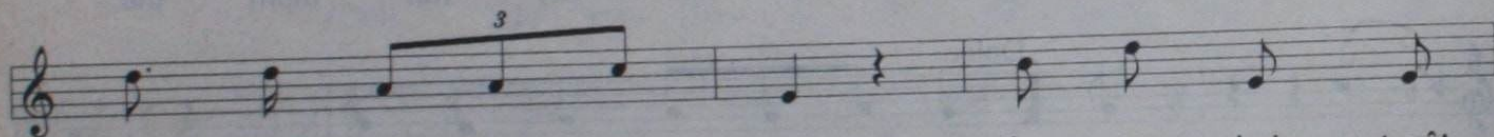
CÁT BỤI

Trịnh-Công-Sơn

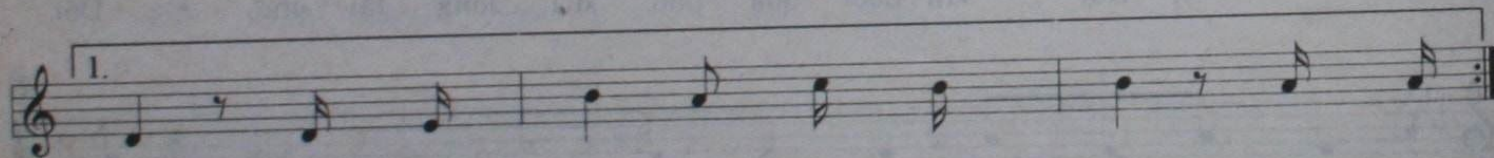
Chậm

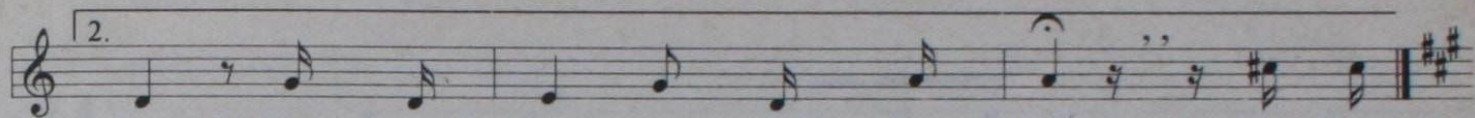
Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi Để một
(Hạt bụi) nào hóa kiếp thân tôi Để một

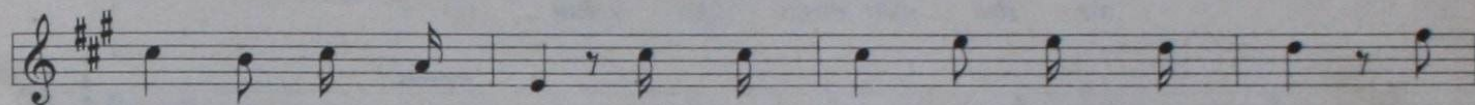
mai vươn hình hài lớn dậy. Ôi cát bụi tuyệt
mai tôi về làm cát bụi. Ôi cát bụi mệt ...

vời. Mặt trời soi một kiếp rong chơi. Hạt bụi

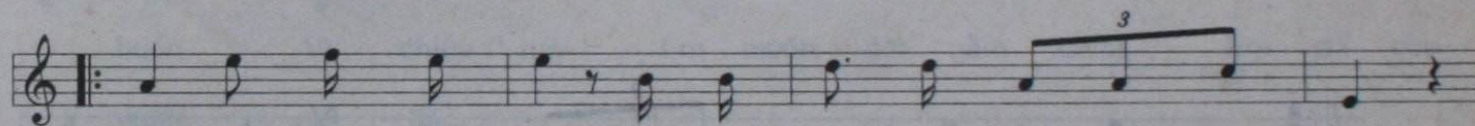
nhòai Tiếng động nào gõ nhịp khôn nguôi. Bao nhiêu

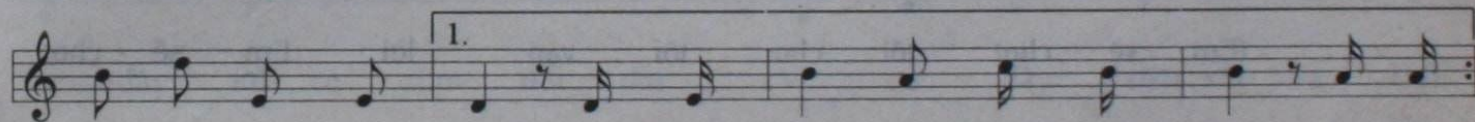
năm làm kiếp con người, Chợt một chiều tóc trắng như vôi. Lá

úa trên cao rụng đầy, Cho trăm năm vào chết một ngày. Mặt trời

nào soi sáng tim tôi Để tình yêu xay mòn thành đá cuội
.. nào lá xác xơ cây Từ vực sâu nghe lời mời đã dậy

Xin úp mặt bụi người, Từng ngày qua mỗi ngóng tin vui. Cùm rưng
Ôi cát bụi phận ...

.. này Vết mực nào xóa bỏ không hay. Hạt bụi hay

SÔNG NHẠC

NHỘM MINH KỸ LÊ DINH ANH BĂNG XƯẤT BẢN
45/37 PHẠM NGŨ LÃO SAIGON

ĐÃ PHÁT HÀNH:

Thương lính (-lính-kỳ và dạ-cầm)
Chuyện một đêm (anh-bằng)
Giã từ đam mê (minh-kỳ và dạ-ly-vũ)
Mưa đầu mùa (mạc-phong-linh và vũ-chương)
Huế bây giờ (lê-dinh và tôn-nữ-thụy-khuông)
Ngoại ô buồn (th.)
Cỏ hoa (lê-dinh)
Tàu đi xa (vũ-anh)
Chuyện đôi hoa tím (lê-huy và mạc-vũ)
Gõ cửa (mạnh-quỳnh)
Hai ngày ở biển, (lĩnh-vũ và huy-cường)
Trộm đào tiên (minh-kỳ và mạc-phong-linh)
Gác nhỏ vắng anh (mạc-vũ)
Ngày mai con đi (anh-bằng và th.)
Hạ tiên (lê-dinh)
Thương mẹ (minh-kỳ và dạ-cầm)
Tôi hẹn ngày mai (anh-bằng và vũ-chương)
Đêm dài (lê-trần và nguyên-vĩnh)
Tĩnh sao (dạ-cầm)
Vội anh (mạc-vũ)
Anh biết không (lê-dinh)
Nếu thanh bình trở lại (lê-minh-bằng)
Trăng sao (mạc-vũ)
Buồn một mình (hoài-thu)

SẴN XUẤT BẢN:

Nếu tôi đưa em về (anh-bằng)
Giáo đường chiều chứa nhựt (lê-dinh mạc-phong-linh)
Lính độc thân (minh-kỳ vũ-chương)
Ưu tư lần đầu (mạc-phong-linh)
Ly cà-phê cuối cùng (minh-kỳ thể-vinh)
Thu may Áo cưới (đinh-hùng nguyên-hiền)
Đổi hôn (lê-dinh tây-phố)

NỮ CA-SĨ GIANG-THU

Một giọng ca tươi trẻ, truyền cảm, đang
chiếm được nhiều cảm tình của thính giả.